

23.6.1944 – נחתם הסכם בין הפלמ"ח לתנועות הנוער החלוציות

רעיון גיוס גרעיני בוגרי תנועות-הנוער החלוציות לפלמ"ח עלה כבר בקיץ 1942 בתגובה להיערכות הכללית לקראת סכנת הפלישה הגרמנית. הוא מוסד עם ניסוח 'הסכם ההכשרות' ואושר בקיץ 1944. בעקבות ההסכם- גויסו כל גרעיני הבוגרים של תנועות-הנוער החלוציות לפלמ"ח, בין השנים 1944-1948.

הרעיון בהסכם שהיה בין הפלמ"ח לבין תנועות הנוער השונות, היה למזג את ההכשרה הצבאית עם ההכשרה ההתיישבותית. הסכם ההכשרות התבסס על הסדר העבודה והאימונים ונכללו בו 14 סעיפים שונים המגדירים את הזכויות והחובות של חברי ההכשרה כפרטים, של ההכשרה כגוף תנועתי ושל ה'חטיבה' כגוף צבאי. ההסכם יושם ברוב תנועות הנוער החלוציות במהלך שנת 1945 והבטיח לפלמ"ח מקור גיוס איכותי, ממוסד, גדול וקבוע.

ההכשרות המגוייסות הכפילו ב- 1945 את מספר המגוייסים בפלמ"ח, ועד להכרזת המדינה היוו רוב ב'חטיבה'. הן הביאו איתן לפלמ"ח רמת התנדבות גבוהה, עירנות רעיונית, לכידות חברתית, יכולת תרבותית וחדוות נעורים. בגלל מספרן, איכותן וארגונן הן הפכו למוקד משיכה והשפעה לרבים מאנשי הפלמ"ח שלא באו במגע עם נוער חלוצי לפני כן. הגידול המספרי אפשר למטה הפלמ"ח להקים שתי פלוגות נוספות, ולעבור למסגרת ארגונית של גדודים. ההכשרות הביאו איתן לפלמ"ח מספר רב של נשים וגם גברים בלתי כשירים לפעילות מבצעית. נתונים אלה אילצו את הפלמ"ח להתאים את שיטות ההדרכה והאימון לכל סוגי המתגייסים.

